

Sygn. akt II CNP 46/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2016 r.,
skargi D.S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w S. z dnia 8 lipca 2014 r., sygn. akt II Ca .../13
wydanego w sprawie z wniosku D.S.
przy uczestnictwie Z. S., J. S. i R. W.
o zniesienie współwłasności,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni D. S. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 8 lipca 2014 r. oddalającego jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 stycznia 2013 r. znoszącego współwłasność gospodarstwa rolnego.

Skarga została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną zastosowanie art. 213 i 214 k.c., błędne niezastosowanie art. 5 i 216 k.c. oraz art. 156 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami a także na podstawie naruszenia przepisów postępowania tj. art. 229, 286, 316, 378 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Skarżący wskazała, że wydanie przedmiotowego postanowienia spowodowało po jej stronie szkodę w postaci upadku gospodarstwa rolnego, które było głównym źródłem utrzymania i jedynym majątkiem, wobec czego popadła w niedostatek.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 519² § 1, 13 § 2 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie powinna zawierać szereg elementów konstrukcyjnych. Należą do nich:

- 1) oznaczenie postanowienia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części,
- 2) przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie,
- 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone postanowienie jest niezgodne,
- 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie postanowienia, którego skarga dotyczy,
- 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego postanowienia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę

wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,

6) wniosek o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia co do istoty.

Są to elementy konstrukcyjne skargi. Brak któregośkolwiek z tych elementów stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę odrzucenia skargi jako niedopuszczalnej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2007 r., V CNP 8/07, niepubl.).

Skarga wnioskodawczynie nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c., to znaczy nie wskazuje się w niej przepisów prawa, z którymi zaskarżone postanowienie jest niezgodne oraz nie uprawdopodabnia się wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy.

Wskazanie konkretnego przepisu tj. numeru artykułu oraz aktu prawnego, z którym zaskarżone postanowienie jest niezgodne, jest osobnym - obok przytoczenia jej podstaw skargi i ich uzasadnienia - wymaganiem konstrukcyjnym skargi. Tego wymagania nie mogą zastąpić podstawy skargi (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2006 r., III CNP 23/05; z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, OSNC 2013, nr 10, poz. 50).

Natomiast warunek uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej jest zrealizowany jedynie wówczas, gdy strona skarżąca złoży oświadczenie, że szkoda w jej majątku nastąpiła i wskaże czas, rodzaj i rozmiar tej szkody, a ponadto powoła lub przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające jej twierdzenie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl., postanowienia tego Sądu z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16, z 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05, niepubl.).

Wnioskodawczynie nie przedstawiła w skardze ani rodzaju, ani rozmiaru szkody. Wskazanie zaś wartości przedmiotu zaskarżenia nie jest równoznaczne z uprawdopodobnieniem wyrządzonej szkody (zob. też postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110, z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, niepubl., z dnia 2 sierpnia 2006 r., I BP

2/06, niepubl., z dnia 21 grudnia 2006 r., III CNP 57/06, niepubl., z dnia 30 września 2008 r., II CNP 76/08, niepubl., z dnia 3 grudnia 2009 r., III CNP 48/09, niepubl., z dnia 7 kwietnia 2010 r., II BP 15/09, niepubl. i z dnia 17 sierpnia 2010 r., I CNP 35/10, niepubl.).

Z przytoczonych względów na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. należało odrzucić skargę wnioskodawczyni.

kc
aj